

Историята бе написана от Sergio Marinov (внук на Цветко Ангелов) за нуждите ни в Миланово. Превод от испански с Google Translate.

СЕМЕЙНА ИСТОРИЯ

ЦВЕТКО МАРИНОВ – ПЕТРА ИВАНОВА

ДАННИ

Цветко Маринов, роден в Осиково, България, на 3 юли 1903 г

Петра (Петкана) Иванова, родена в Осиково, България, на 17 ноември 1905 г.

И двамата сключват брак в Осиково на 3 февруари 1924 г.

Те имат две деца, родени в Осиковска България: Деметрия (родена 1927 г.) и Александър (родена 1929 г.).

Последният се роди, докато Цветко вече беше инсталиран в Аржентина. Тогава те имаха четирима сина

Аржентина, Алексис, Естебан, Деметрио и Хорхе.

...снимка на Цветко...

...снимка на кораба Зееландия...

ЖИВОТЕН МАРШРУТ

Цветко Маринов, емигрира в Аржентина, напускайки България на 3 май 1928 г., след като минава през Амстердам, откъдето се качва на кораба Zeelandia за Буенос Айрес.

Той влиза в Аржентина на 1 юни 1928 г.

Веднъж инсталиран в Буенос Айрес, той работи на различни места, главно във фабрика за бутилки от стъкло и също работи за кратък период в монтажа на жп релси. По време на това време той събира парите, за да премести семейството си от Осиково в Аржентина.

Петра и децата и заминават от България за Аржентина на 21 декември 1929 г., като преди това са преминали от Амстердам, откъдето заминават с лодка на 24 декември 1929 г.

Влизат в Аржентина на 24 януари 1930 г., където Цветко ги чака.

...снимка на Петкана с двете деца в България...

...паспортна снимка Петра. Деметрия и Алехандро също се появяват)

След като се събрали със семейството в Буенос Айрес, те решили да отидат в провинция Чако (отдалечена от на повече от 1000 км от Буенос Айрес), където правителството на Аржентина даде земя на имигранти да заселят част от територията си.

Първо се преместват в град Президенте Роке Саенц Пеня, провинция Чако, където те останаха около седмица, докато националното правителство им предостави парче земя.

Това поле се намираще в Пампа Кантон, между градовете Корсуела и Лас Бреняс (провинция на Чако). В този край се заселва колония от български преселници.

Земята, предоставена от националното правителство, е девствена гора, за която на първо място трябваше да се пристъпи към демонтаж и почистване (на ръка, с брадви и лопати), ограждане на имота и изграждане на къща за настаняване.

В тази област те са били посветени на засаждането на памук и отглеждането на домашни животни (крави, коне, прасета, кози и овце, пилета, пуйки и др.)

В тази област са родени синовете му Алексис (1931), Естебан (1937) и Деметрио (1939).

Те са били в кантон Пампа до началото на 1946 г.

...снимка...

Цветко с Алексис на ралото, теглено от впряга волове. Отзад можете да видите Алехандро (на велосипед) и Петра.

...снимка...

Отляво надясно: Димитина, Алехандро, Цветко (чувство в сеялката), Петра, Алексис и двама работници със семействата им.

След това те продължиха да продават полето и се преместиха в град Presidencia Roque Sáenz Peña, където Цветко започва работа на строителната площадка на Градската болница.

Инсталиран в Саенц Пеня, последният им син, Хорхе, се ражда (1946 г.)

Оттам решават да се преместят в град Лагуна Бланка, провинция Формоза (граничи със страната от Парагвай), където се премества, за да продължи селскостопанската си работа по засаждане на памук.

...снимка...

Снимка е направена в Буенос Айрес. Отляво надясно: Алехандро, Естебан, Цветко и Алексис.

Те остават в Лагуна Бланка до средата на 1950 г., за да се върнат в град Президенте Роке. Саенц Пена. Настаняват се в къщата, придобита от Цветко, посвещавайки се на търговия, касапница.

По-големите му деца (Алехандро и Алексис) вече учат в техническото училище Saenz Peña, поради което остават до 1955 г.

Към края на 1955 г. Цветко отново се сдобива с поле близо до Корсуела (Чако).

През тази година Цветко, Петра, Деметрия, Естебан, Деметрио и Хорхе се преместиха на новото закупено поле.

Отглеждат памук и отглеждат селскостопански животни.

По-големите ѝ деца остават да работят в Sáenz Peña, Деметрия се омъжва за Василио Пасо Пеноф и те отиват в живеейки в Resistencia (столица на Чако), Деметрио отива да учи в Sáenz Peña и в провинцията остават:

Цветко, Петра, Естебан и Хорхе.

По-късно Естебан се жени и емигрира – първо в Саенц Пеня, а след това в Резистенсия. най-малкият му син Хорхе също емигрира в Resistencia заедно със сестра си Деметрия.

По здравословни причини около 1968 г. Петра се премества да живее в Саенц Пеня със сина си Деметрио, оставяйки Цветко сам на полето.

По-късно, през 1969 г., той продава терена и се премества да живее в Саенц Пеня с Петра и сина си.

Димитрий със семейството си.

След като продаде полето си, Цветко се посвети на продажбата на местни занаяти. За да направи това, той се премести на местните общности на Чако, Салта и Формоза - където прекарва дълги периоди, живеейки заедно с индианците - от които купуваха глинени занаяти (вази, огърлици и др.), лъкове и стрели, чанти и др. По-късно той пътува до Буенос Айрес, където продава тези продукти в магазините в този град.

Петра умира в Саенц Пеня на 1 март 1975 г. Цветко умира в град Резистенсия на 27 март. април 1997 г.

СИНОВЕ (ДЕЦА):

Деметрия Маринов, роден в Осиково, на 3 февруари 1927 г

Александър Маринов, роден в Осиково, 5 май 1929 г

Алексис Маринов, роден в Лас Бреняс, Чако, на 30 септември 1931 г

Естебан Маринов, роден в Лас Бреняс, Чако, на 2 ноември 1937 г

Деметрио Маринов, роден в Лас Бреняс, Чако, на 22 юли 1939 г.

Хорхе Маринов, роден в Presidente Roque Sáenz Peña, Чако, на 12 март 1946 г.